

Sygn. akt IC 1424/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 kwietnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Grażyna Ucińska

Protokolant: Dorota Malinowska

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2018 r. w Świdnicy

sprawy z powództwa (...) **Bank S.A. z siedzibą w W.**

przeciwko **E. D.**

o zapłatę 84.695,41 zł

I. zasądza od pozwanej E. D. na rzecz strony powodowej (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 84.695,41 zł (osiemdziesiąt cztery tysiące sześćset dziewięćdziesiąt pięć złotych czterdzieści jeden groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 sierpnia 2016 r. do dnia zapłaty;

II. nakazuje pozwanej uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Świdnicy kwoty 3.410,70 zł tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;

III. nie obciąża pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu stronie powodowej;

IV. oddala wniosek pozwanej o rozłożenie płatności na raty.

Sygn. akt IC 1424/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) Bank S.A. z siedzibą w W. wniosła o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, że pozwana E. D. ma zapłacić na rzecz strony powodowej kwotę 84.695,41 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu, tj. 17 sierpnia 2016 roku do dnia zapłaty, oraz kwotę 1.059 zł tytułem kosztów sądowych oraz zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu swojego stanowiska strona powodowa wskazywała, iż pierwotny wierzyciel (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w G. zawarł z pozwaną umowę kredytu gotówkowego nr (...) z dnia 6 listopada 2014 roku, która nie wywiązała się z ciążącego na niej zobowiązania terminowego dokonywania spłat w wysokościach ustalonych w umowie. Argumentowała, iż przysługuje jej od pozwanej wymagalna wierzytelność z tytułu powyższej umowy, a stan jej zadłużenia wynosi 84.695,41 zł, w tym : 78.868,85 zł tytułem należności głównej, 3.794,08 zł tytułem odsetek umownych, 1.922,48 zł tytułem odsetek od zobowiązania przeterminowanego, 110 zł tytułem opłat umownych. Na skutek ostatecznego wypowiedzenia umowy cała należność postawiona została w stan wymagalności. Pozwana mimo wezwań do zapłaty, nie spłaciła wymagalnych wierzytelności.

Sąd Rejonowy (...) – (...) wL. w dniu 9 listopada 2016 roku wydał nakaz zapłaty w elektronicznym postępowaniu upominawczym zarejestrowany pod sygnaturą VI Nc-e 1393990/16, w którym nakazał pozwanej E. D. zapłatę na rzecz strony powodowej kwoty zgodnie z żądaniem pozwu oraz kwotę 6.461,22 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sprzeciw od powyższego nakazu skutecznie wniosła pozwana, wskutek czego postanowieniem z dnia 13 grudnia 2016r. Sąd Rejonowy (...) – (...) wL. przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K. jako sądowi właściwości ogólnej pozwanej.

Sąd Rejonowy w K. postanowieniem z dnia 31 maja 2017 roku stwierdził swoją niewłaściwość i sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Ś. (art. 17 pkt 4 k.p.c.).

Na rozprawie w dniu 20 kwietnia 2018 roku pozwana uznała żądanie pozwu w całości wnosząc jednocześnie o rozłożenie dochodzonej pozewem kwoty na raty po 300 zł miesięcznie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 6 listopada 2014 roku pozwana E. D. zawarła z poprzednikiem prawnym strony powodowej (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w G. umowę kredytu gotówkowego nr (...) w kwocie 89.993,39 zł z przeznaczeniem na cele konsumpcyjne. Pozwana została zobowiązana do dokonywania w okresie objętym umową spłaty 72 miesięcznych rat równych kapitałowo – odsetkowych w wysokości 1.772,18 zł. Zgodnie z postanowieniami umowy bank miał możliwość wypowiedzieć umowę kredytu z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia w razie utraty przez kredytobiorcę zdolności kredytowej albo w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu. Bank miał obowiązek zawiadomić kredytobiorcę o wypowiedzeniu umowy w formie pisemnej, listem poleconym.

dowód :

- umowa kredytu gotówkowego nr (...) z dnia 6 listopada 2014r., k. 78 – 79,

W okresie od dnia 14 grudnia 2015 roku do 16 grudnia 2016 roku pozwana dokonała wpłaty z tytułu przedmiotowego zobowiązania w kwocie łącznej 3.140,80 zł

dowód :

- wyciągnięcie dla rachunku nr (...), k. 81 – 93,

- wydruk z historii uznań za okres 24 października 2015r. – 15 lutego 2018r., k. 96,

- potwierdzenie wpłaty pozwanej na kwotę 1.000 zł, k. 8,

W związku z trudnościami finansowymi i problemami w spłacie przedmiotowego zobowiązania kredytowego, pozwana wystąpiła do strony powodowej z wnioskiem o restrukturyzację zobowiązania. Pismem z dnia 12 stycznia 2016 roku strona powodowa, po przeprowadzeniu szczegółowej analizy, wydała negatywną decyzję w zakresie możliwości zmiany warunków kredytowania.

dowód :

- pismo strony powodowej do pozwanej z dnia 12 stycznia 2016r., k. 99,

Z uwagi na zaległości pozwanej w spłacie zobowiązań wynikających z łączącej strony umowy, strona powodowa pismem z dnia 19 lutego 2016 roku wystosowała do pozwanej ostateczne wezwanie do zapłaty wzywając ją do uregulowania wymagalnego zadłużenia w wysokości 3.305,17 zł w terminie 7 dni od otrzymania wezwania pod rygorem wypowiedzenia umowy.

dowód :

- ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 19 lutego 2016r., k. 103,

Z powodu niedotrzymania warunków umowy i nieuregulowania zaległości pomimo wezwania do zapłaty, strona powodowa, pismem z dnia 21 marca 2016 roku, wezwała pozwaną do dokonania w terminie 14 dni od otrzymania powyższego wezwania spłaty zaległości w kwocie 5.047,13 zł. Poinformowała jednocześnie o możliwości złożenia przez pozwaną, w terminie 14 dni, wniosku o restrukturyzację zadłużenia. W przypadku nieskorzystania z powyższych uprawnień powyższym, pismem strona powodowa wypowiedziała umowę o kredyt gotówkowy nr (...) z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia.

dowód :

- warunkowe wypowiedzenie umowy o kredyt gotówkowy z dnia 21 marca 2016r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 94 – 95,

Pismem z dnia 9 czerwca 2016 roku strona powodowa skierowała do pozwanej przedsądowe wezwanie do zapłaty kwoty 83.189,81 zł, w tym : 78.868,85 zł tytułem niespłaconego kapitału, 3.794,08 zł tytułem odsetek umownych, 425,88 zł tytułem odsetek karnych oraz 110 zł tytułem opłat.

dowód :

- przedsądowe wezwanie do zapłaty z dnia 9 czerwca 2016r. wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 104 – 105,

Kwota należności do spłaty na dzień 17 sierpnia 2016 roku wynosiła 84.695,41 zł, w tym : 78.868,85 zł tytułem należności głównej, 3.794,08 zł tytułem odsetek umownych, 1.922,48 zł tytułem odsetek od zobowiązania przeterminowanego oraz 110 zł tytułem opłat umownych.

dowód :

- wyciąg z ksiąg (...) Bank S.A. w W. z dnia 17 sierpnia 2016 roku nr wyciągu (...), k. 106,

(...) Bank S.A. z siedzibą w W. jest następcą prawnym (...) Bank (...) S.A. z siedzibą w G..

dowód :

- wyciąg z KRS, k. 72 - 77,

Sąd zważył, co następuje:

Zdaniem Sądu powództwo jako zasadne w całości zasługuje na uwzględnienie.

Kredyt bankowy definiowany jest jako stosunek ekonomiczny pomiędzy bankiem a kredytobiorcą, którego istota polega na dostarczeniu przez bank określonej kwoty środków pieniężnych kredytobiorcy, pod warunkiem jej późniejszego zwrotu wraz z wynagrodzeniem dla banku (odsetki, prowizja, opłaty manipulacyjne). Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 roku - Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2017 roku, poz. 1876 ze zm.) w art. 69 definiuje umowę kredytu i tak zgodnie z ust.1 tego przepisu przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie z ust.2 umowa kredytu powinna być zawarta na piśmie i spełniać określone warunki. Kredyt cechuje między innymi: odpłatność – kredytobiorca zobowiązany jest do zapłaty odsetek i ewentualnej prowizji dla banku i zwrotność – co do zasady kwota środków pieniężnych podlega zwrotowi. Obowiązek zwrotu kredytu przez kredytobiorcę jest jego podstawowym obowiązkiem wymienionym w art. 69 ust. 1 prawa bankowego i oddaje istotę umowy kredytu. Obok korzystania z kredytu i zwrotu składającej się na niego kwoty, art. 69 ust. 1 prawa bankowego nakłada na kredytobiorcę obowiązek zapłaty

odsetek kapitałowych. Odsetki są świadczeniem ubocznym, z reguły realizowanym w tych samych przedmiotach co świadczenie główne i w wysokości obliczonej wedle stopy procentowej i czasu potencjalnego korzystania z przedmiotów objętych świadczeniem głównym.

W niniejszej sprawie pozwana reprezentowana przez pełnomocnika na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2018 roku uznała powództwo wnosząc jednocześnie o rozłożenie dochodzonej pozwem kwoty na raty w wysokości po 300 zł miesięcznie.

Przepis art. 213 § 2 k.p.c. stanowi, że sąd jest związany uznaniem powództwa, chyba że uznanie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

Uznanie powództwa stanowi czynność materialno – dyspozycyjną pozwanego, której dopuszczenie przez ustawodawcę jest przejawem realizacji w postępowaniu cywilnym zasady dyspozycyjności. Czynność ta polega na złożeniu przez pozwanego oświadczenia, że powództwo jest uzasadnione. W ten sposób pozwany uznaje zarówno żądanie jak i jego podstawę faktyczną. Tym samym pozwany potwierdza istnienie roszczenia procesowego będącego przedmiotem danego procesu. Zgodnie z utrwalonym poglądem judykatury uznanie powództwa będące aktem dyspozycyjnym, obejmuje uznanie zarówno żądania, jak i okoliczności faktycznych uzasadniających to żądanie. Tym samym pozwany godzi się na wydanie wyroku uwzględniającego żądanie powoda (tak Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 18 marca 2011 roku, III CSK 127/10, OSN 2012, Nr A, poz. 17, LEX nr 846586; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2011 roku, II CSK 70/11, LEX nr 1095816; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2011 roku, II CSK 671/10, LEX nr 1102854).

Sąd jest związany uznaniem. Obowiązany jest jednak dokonać oceny, czy czynność ta nie jest sprzeczna z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa. Ocena, czy zachodzi niedopuszczalność uznania powództwa, powinna nastąpić w zasadzie wyłącznie w świetle materiału procesowego znajdującego się w aktach sprawy.

W niniejszej sprawie Sąd uznał, iż nie zachodzą przesłanki niedopuszczalności uznania powództwa.

Poza sporem pozostawało, że pozwana E. D. zawarła z poprzednikiem prawnym strony powodowej umowę kredytu gotówkowego z dnia 6 listopada 2014r. Z powodu nieterminowej spłaty rat kredytu przez pozwaną, strona powodowa wypowiedziała umowę i cała kwota kredytu stała się wymagalna, nadto naliczone zostały odsetki od niespłaconej części kapitału według zmiennej stopy procentowej. Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wskazuje, że na skutek złożonego przez pozwaną wniosku restrukturyzacyjnego przeprowadzona została szczegółowa analiza finansowa, na podstawie której została wydana negatywna decyzja w zakresie zmiany warunków kredytowania, o czym pozwana została poinformowana pisemnie. Powodowy bank przedłożył do akt sprawy dokumenty w postaci umowy zobowiązaniowej, wyliczenia prowadzonego dla obsługi kredytu oraz historii rachunku uznań pozwanej, z których bezspornie wynika, iż pozwana nie realizowała ciążącego na niej obowiązku spłaty zaciągniętego zobowiązania kredytowego, a tym samym zasadnie strona powodowa dokonała wypowiedzenia umowy. Na udowodnienie wysokości przedmiotowego roszczenia powodowy bank przedłożył wyciąg z ksiąg bankowych, który odzwierciedla rzeczywisty stan ksiąg rachunkowych w odniesieniu do przedmiotowego zobowiązania.

Pozwana będąc stroną umowy kredytu z dnia 6 listopada 2014 roku winna była przestrzegać zawartych w tej umowie warunków. Powstanie zaległości w spłacie rat stanowi przesłankę uzasadniającą wypowiedzenie umowy kredytu przez stronę powodową, co też nastąpiło. Zdaniem Sądu, mając na uwadze materiał dowodowy przedstawiony przez strony w toku procesu, żądana przez stronę powodową należność w wysokości 84.695,41 zł tytułem zadłużenia jest kwotą faktycznie nie spłaconą dotychczas przez pozwaną, co wynika z przedłożonych przez bank dokumentów. Wobec powyższego w oparciu o cytowane wyżej przepisy Sąd uznał roszczenie strony powodowej za uzasadnione i zasądził od pozwanej E. D. na rzecz strony powodowej (...) Bank S.A. z siedzibą w W. kwotę 84.695,41 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 17 sierpnia 2016 roku, tj. od dnia wniesienia pozwu (punkt I wyroku).

Na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. 2018, poz. 300 ze zm.) Sąd nakazał pozwanej uiszczenie na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Świdnicy kwoty 3.410,70 zł tytułem

nieuiszczonych kosztów sądowych, na którą to kwotę składają się : opłata sądowa od pozwu w kwocie 3.177 zł oraz 234,70 zł tytułem wydatków na poczet postępowania mediacyjnego prowadzonego w sprawie (punkt II wyroku).

Orzeczenie o kosztach oparto o przepis art. 102 k.p.c. nie obciążając pozwanej obowiązkiem zwrotu kosztów procesu stronie powodowej (punkt III wyroku). Sąd uznał, iż trudna sytuacja materialna i rodzinna pozwanej, konieczność spłaty ciężącego na pozwanej przedmiotowego zobowiązania uzasadnia orzeczenie w tym zakresie. Obecnie pozwana utrzymuje się ze świadczeń alimentacyjnych na rzecz syna, pozostaje w znacznej części na utrzymaniu swojej matki, której źródłem utrzymania jest świadczenie emerytalne.

Sąd nie znalazł także podstaw do rozłożenia zasądzonej należności na raty, albowiem orzeczenie w tym zakresie, mając na uwadze charakter zobowiązania, byłoby dalece hipotetyczne i trudne do realizacji przez obie strony, a tym samym nie spełnia przesłanek z art. 320 k.p.c. (punkt IV wyroku).